

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/153/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207356
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513207356.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C 198/2013 - 67 zo dňa 24.04.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu, v ktorej sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,00 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 385,00 Eur zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody podanej žaloby, ktorým je nesprávny úradný postup Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý následne žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C 570/2012 - 7 zo dňa 09.10.2012 súd spojil veci vedené pod sp. zn. 5C 570/2012, sp. zn. 5C 571/2012, sp. zn. 5C 572/2012, sp. zn. 5C 573/2012, sp.zn. 5C 574/2012, sp. zn. 5C 575/2012, sp. zn. 5C 576/2012, sp. zn. 5C 577/2012, sp. zn. 5C 578/2012, sp. zn. 5C 579/2012 a sp. zn. 5C 580/2012 na spoločné konanie, ktoré bude vedené pod sp. zn. 5C 570/2012. Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14NcC 27/2012 zo dňa 22.10.2012 boli sudcovia Okresného súdu Vranov nad Topľou vylúčení z rozhodovania a prejednávania v predmetnej veci a vec bola prikázaná Okresnému Stará Ľubovňa. Uznesením č. k. 2C 205/2012 - 49 zo dňa 05.12.2013 boli všetky spojené veci pôvodne vedené Okresným súdom Vranov nad Topľou vylúčené na samostatné konanie.

Následne súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, najmä obsah pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12Er 1886/2009, citoval ust. § 46 ods. 3, § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, 2, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov a uviedol, že vyhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že žalobe nemožno

vyhovieť. K procesnej námietke žalovanej o zmätočnosti podania žalobcu, súd konštatoval, že žaloba žalobcu spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 42 a § 79 Občianskeho súdneho poriadku, lebo z petitu žaloby je zrejмый uplatnený nárok žalobcu. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nevydal rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12Er 1886/2009 mal súd preukázané, že sa vzťahuje k exekútorškému konaniu, ktoré bolo vedené pod sp. zn. EX 8369/2009 u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého proti povinnej I. M. o vymoženie 2 876,13 Eur s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 25.09.2009 na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06580/09 zo dňa 24.06.2009, pričom išlo o nárok vyplývajúci z úverovej zmluvy. Uznesením č. k. 12Er 1886/2009 - 8 zo dňa 29.12.2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá v časti úroku z omeškania do 0,15% denného úroku z omeškania zo sumy 1 391,71 Eur od 20.03.2009 do zaplatenia s právoplatnosťou od 26.01.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie vo zvyšnej časti bolo vydané dňa 03.02.2010.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania žalovanou súd uviedol, že túto námietku posudzoval s poukazom na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a dospel k záveru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nie je premlčané v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er 1886/2009 z dôvodu, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená až po 23.04.2009, teda dňa 25.09.2009 a žaloba vo veci bola podaná dňa 27.08.2012.

K posúdeniu otázky, či v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v existencii prieťahov, súd uviedol, že v konkrétnom prípade nebolo konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý je kompetentný posudzovať či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vyplývajúce z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. K namietaným prieťahom sa nevedlo ani disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva a slobody o porušovaní ľudských práv. Podľa názoru súdu prvého stupňa, nie je oprávnený pri uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom posudzovať nesprávny úradný postup spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Zdôraznil, že osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc je 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Navyše súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že exekučný súd bol v období od doručenia žiadosti po vydanie poverenia nečinný, keďže z obsahu pripojeného exekučného spisu je zrejmé, že súd sa v období od doručenia žiadosti po vydanie poverenia žiadosťou súdneho exekútora zaoberal, keďže si vyžiadal celý spisový materiál od rozhodcovského súdu, vydal uznesenie, ktorým čiastočne (v časti, v ktorej zistil rozpor exekučného titulu so zákonom) žiadosť o vydanie poverenia zamietol, keďže dospel k záveru, že úroky z omeškania sú neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, a to existencia nesprávneho úradného postupu, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu nesprávneho úradného postupu žalobca v konaní nepreukázal. Žalobca v konaní uplatnil tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej nečinnosti súdu. Žalobca nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčísliť bez predloženia dôkazu o ich vynaložení. Žalobca si uplatnil i nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že u žalobcu v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní, žeby došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčiou povinného, ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, vadu konania, ktorá má za následok nesprávne právne posúdenie z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, ďalej nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý bol neúplne zistený, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že súd nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť až od 01.01.2013 novelou vykonanou zákonom č. 412/2012 Z.z., a preto ust. § 9 ods. 2 v znení novely zákona č. 514/2003 Z. z. nemohol aplikovať na merito veci. Ďalej namietal, že sa súd nevyjadril k otázke stavu právnej neistoty účastníka exekučného konania. Ďalej poukázal na to, že nie je úlohou súdu polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými. Zdôraznil, že Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovoval požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňajúci aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Ďalej poukázal na to, že súd posudzoval rozpor exekučného titulu so zákonom a poukazoval na skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli s predmetom konania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené.

K námietke týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z postupu súdu nevyplývalo porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ani práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam. Posudzoval uplatnený nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, o žiadosti o vydanie poverenia vyplývajúcej z ust. § 44 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 12Er 1886/2009. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia, vzhľadom na skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie, nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, pokiaľ o žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 25.09.2009, ktoré exekučné konanie sa týkalo exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06580/2009 zo dňa 24.06.2009, súdom bolo rozhodnuté uznesením č. k. 12Er 1886/2009 - 8 zo dňa 29.12.2009 s právoplatnosťou od 26.01.2010 tak, že súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti úroku z omeškania čo do 0,15 % denného úroku z omeškania zo sumy 1 391,71 Eur od 20.03.2009 do zaplatenia a vo zvyšnej časti vydal dňa 01.02.2010 poverenie na vykonanie exekúcie.

Táto namietaná skutočnosť bola bezpredmetná a na daný prípad sa nevzťahuje. Navyše súd prvého stupňa neaplikoval na rozhodnutie pri posudzovaní uplatneného nároku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 412/2012 Z. z. účinnnej od 01.01.2013, lebo pri právnom posúdení uplatneného nároku citoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Je pravdou, že poukázal aj na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013, avšak odkaz len na toto ustanovenie v inej časti odôvodnenia, nie v kontexte právneho posúdenia, nemožno považovať, že na rozhodnutie o merite veci súd použil iné ustanovenie zákona.

Odvolačný súd však súhlasí s názorom žalobcu, že nie je možné aplikovať ustanovenie hmotného práva na práva vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Retroaktívita v danom prípade je neprípustná.

Hodnotenie dôkazov, ako aj rozsah a vykonávanie dokazovania súdom prvého stupňa je vždy vecou súdu. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne pri uplatnenom nároku na náhradu škody skúmal preukázanie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a z dôvodu nepreukázania existencie škody, ďalšie dôkazy, t. j. napr. navrhované znalecké dokazovanie za účelom preukázania výšky škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, nebolo hospodárne, ani potrebné pre rozhodnutie v predmetnej veci. Takýmto postupom nebolo porušené právo účastníka na spravodlivý súdny proces, ani na súdnu ochranu, lebo nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania sám uzná, ktoré dôkazy sú potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutkových okolností.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Je nesporné, že v exekučnom konaní vedenom na základe rozhodcovského rozsudku súd posudzuje návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, či je súladný so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu vyplýva priamo z ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ide o súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle judikatúry súdov, ako aj Súdneho dvora Európskej únie.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.